

ČERNÁ

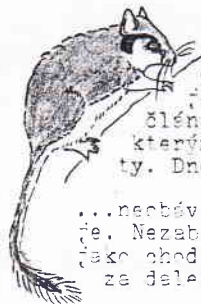
SIHASAPA BRNO

2

DUBEN '96

NOHA

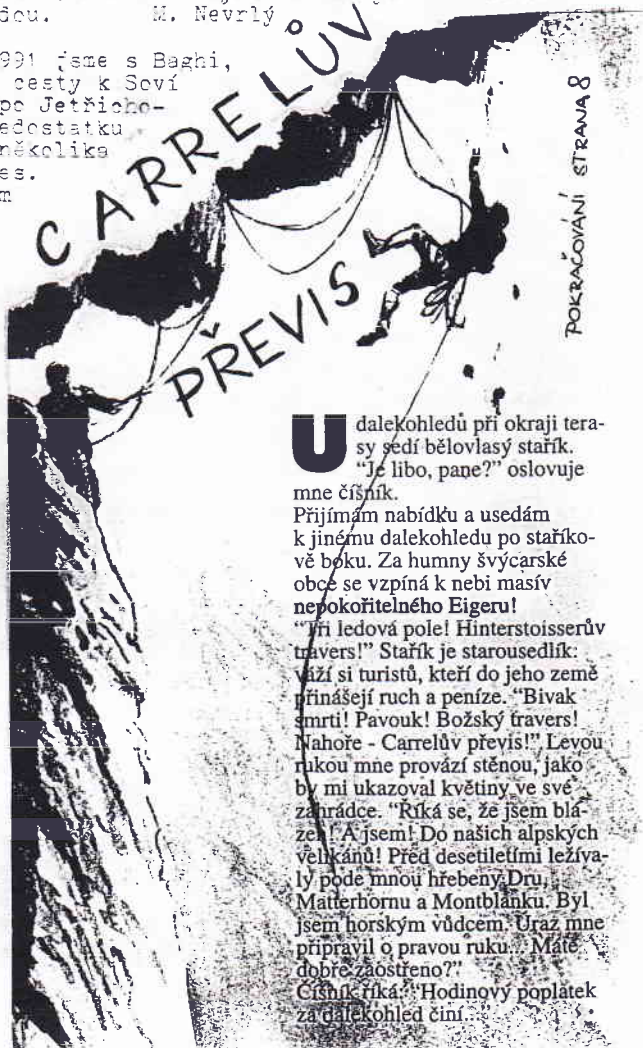
V minulém čísle jste si mohli přečíst o kraji skrývajícím Soví jeskyni, o místě vyjde článěk o Lužických horách, kterými povede část naší cesty. Dnes mi dovolte malou vzpomínku na cestu k Soví jeskyni.

...neobávěj se ničeho, vydej se třeba na konec světa, všude to nějak je. Nezabíjí hlad, žízeň ani délnka, ale strach z nich. Jdi lehnoute, jako chodili dávní královicové. S sestrou myslí a tichým vědomím cíle za dalekou a jasnou hvězdou. M. Nevrlý

Po táboře ve Víru v roce 1991 jsme s Baghi, Frantou a Davidem prošli část cesty k Soví jeskyni, od Vřísku přes Klíš po Jetřichovické stěny. Až k ní jsme z nedostatku času nedošli. Zážitky z těch několika dní cesty se mi vybavují dodnes. Až o dva roky později jsem sám cestou přes pískovcové stěly Kokořínska a velkou část Labských pískovců k Soví jeskyni dorazil. Každou noc jsem chystal sušenku pro plcha. Přišel si pro ni až kdýž jsem spal u Soví jeskyně. Nikde jsem tak často a tak zblízka nepotkal tolik jelenů, nikde jsem tolik nebloudil /nepoužíval jsem značených cest/ jako zde, v kraji roklí a skal této opuštěné Zadní země. Již se nemůžu dočkat až na cestu k Soví jeskyni vyrazíme a jsem rád, že to bude převé s Věni. Plchu, duchu Zadní země, veď naše kroky správným směrem!

Dnes začíná nová rubrika Walitake radí. Kdo znáte Walitaku, možná už tušíte, že se tu budou objevovat příběhy o životě indiánů.

Načete tu i povídku z hor, vyhodnocení skalní soutěže, zapeklitou šifru ...

POKRAČOVÁNÍ STRANA 8

U dalekohledů při okraji terasy sedí bělovlasý stařík. "Je libo, pane?" oslovuje mne číšník. Přijímám nabídku a usedám k jinému dalekohledu po staříkově boku. Za humny švýcarské obce se vzpíná k nebi masiv nepokojitelného Eigeru! "Tri ledová pole! Hinterstoisserův travers!" Stařík je starousedlík: váží si turistů, kteří do jeho země přinášejí ruch a peníze. "Bivak smrti! Pavouk! Božský travers! Nahore - Carrelův převís!" Levou rukou mne provází stěnou, jako by mi ukazoval květiny ve své zahrádce. "Říká se, že jsem blázeň! A jsem! Do našich alpských vělků! Před desetiletími leživaly pode mnou hřebeny Dru, Matterhornu a Montblanku. Byl jsem horským vůdcem. Úraz mne připravil o pravou ruku... Máte dobře zaostřeno?" Číšník říká: "Hodinový poplatek za dalekohled činí..."

MALÁ SKALNÍ SOUTĚŽ - VYHODNOCENÍ

CELKEM SEDM Z VÁS

SE ZÚČASTNILO TĚTO SOUTĚŽE A NECHALI SVOJI PŘEDSTAVIVOST PRACOVAT UPLNĚ. BYLI TO : WAYCA, JIRKA SVIŽNÍK, XXX?, AUCA, ROAN, PURIK. ANAKONEC TO TAKHLÉ DOPADLO:

WAYCA

- SLOŇÍ HLAVY
- KORUNA
- TRŽIŠTĚ
- OBLIŽEJ
- EKAMENĚLÁ
- FALANGA ZLOBRŮ

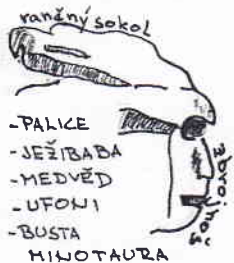
- SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ

AUCA

- DLOUHÝ A ŠIROKÝ
- HŘÍBKÝ
- DĚD VŤEVĚD
- SFINGA VE SKOKU (PŘEJ PEKAŘKA)

CHA

- PALICE
- JEŽIBADA
- MEDVĚD
- UFONI
- BUSTA
- HIWOTAURA

- ČERNOTĚ
 - ŽREZIVĚLÁ LOPATA
 - LUKÁŘNA
 - TALÍŘ
- AUCA
- PŘÍSLIB SVÍTÁNÍ V JINÝCH SVĚTECH

- JIRKA SVIŽNÍK PURIK
- VĚTYČENÝ PRST
 - HARVAL BEZ ROHU
 - WOOD HENGE

POD POKLIČKOU

- ➔ Bodování v březnu měsíci Vran? 1. Zuzka, Silva 75 b 2. Phaea 70b 3. Jirka 64 b 4. Alvi 48 b 5. Chite, Svižník 38 b 6. Viktor 35 b 7. Vašek 23 b 8. Vojta, Dan 22 b 9. Djawi 19b
- ➔ Dvoudenní výprava 4.-5. bude ve znamení tradiční bitvy tak nezapomeňte na štíty a hlavně dostatečnou zásobu dobrých míček! Kdo by měl dobrý typ na vhodný hrad pro bitvu, nenechávejte si to pro sebe a zkuste to povědět Artovi.
- ➔ V dubnu mají úklid klubovny na starost Divošky, v květnu Panteri
- ➔ Narozeniny 6. 5. Viktor 11, 22. 5. Vašek 11
- ➔ A je tu slíbená soutěž se zapeklitou šifrou. Kdo ji do květnové oddílovky vyluští má v kapse kartičku. Vyluštění mi tedy dávejte až na OS. Pouze vám napovíme, že = znamená R

% ! 6 ! =

! 6 2 - + x 1 / o - 6 § M x + x o ? x = : 8 x 5 9 5 x 8 ? - ?
 8 4 x § o x + 2 x 5 x 9 ! + / + ! = - § 2 x 9 ! - 3 : 4 x 5 x =
 % = x § x % 7 2 o ! 4 ! x 2 ! 5 / 4 8 x § + 9 ! § / 2
 9 7 x § - 7 x o = / 6 o x o ? x = : 1 x % x 7 o / 7 ! + x ? = x
 % ! § 4 = 5 9 ! 7 x + 1 x § 7 ! 4 x 9 ! = : % = / 1 § o x
 o = / 6 o x 8 - + ? / 8 x - 2 / o ! + x ! ? x ? !
 4 x 5 / 2 x = / o x 1 = =

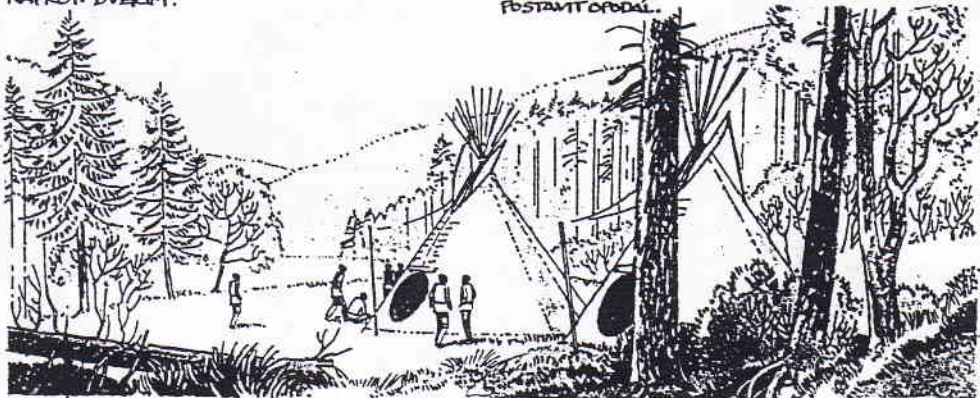
TABORENÍ V TIPI

NEJVĚTŠÍ VÝMOŽNOSTÍ TIPI JE OHĚN. UPRŮSTŘED VYHLUBÍME OHNÍŠTĚ ASI 10 CM HLUBOKÉ, 40 CM V PRŮMĚRU. OHNÍŠTĚ CHOVÁME JAKO INDIAN V ÚČTĚ, NEHAZÍME DO NĚJ ODPADKY! NEBEZPEČÍ POŽÁRU PŘI ROZUMNÉM TABORENÍ NEHROZÍ, MNOHAKEM HORSÍ JSOU TŘEBA SVÍČKY POKULŽE PLÁTNU. JE DŮLEŽITÉ MÍT STÁLE ZÁSOBU DŘEVA, INDIANI JI MĚVAJÍ U VCHODU NA JIH OD DVEŘÍ.

NEMŮME-LI BIZONÍ KŮŽI, ZARÍDÍME TIPI STYLŮVĚ ROVNĚŽ PRŮTĚNNÝMI LŮŽKY, NEBO (TAM, KDE JE DOSTATEK POLOMŮ) LŮŽKY Z CHVOJÍ. DO TIPI PATŘÍ JEN NÍZKÉ POSTELE! NEJČASTĚJŠÍ MÍSTO JE NAPROTÍ DVEŘÍM.

DO TIPI S OTEVŘENÝMI DVEŘÍMI MUŽE KAŽDÝ VOLNĚ JÍT. JSOU-LI DVEŘE SPUŠTĚNY, PŘÍCHOZÍ VENKU ZATĚSKÁ. OBIVATEL ODPOVÍ BŮB, HAU (BŮB VÍTÁNÍ), NEBO ZAMÍTÁVĚ WAH (ČI, VŮ). NEPŘEJÍ-LI SI OBYVATELÉ BYT RUŠENÍ, ZAPÍCHNOU PŘED DVEŘE KŮŽEM DVA KLACÍKY.

TIPI STAVÍME VŽDY ČELEM K VÝCHODU. PŘI TABORENÍ S VÍCE STANŮ ZDŮRAZNÍME KRÁSU TIPI TIPI, ŽE JE, NESTAVÍME TĚSNĚ VEDLE SEBE, ALE V ČO NEJVĚTŠÍCH ROZESTUPECH (TĚŽ TRÁVA KOLEM STANŮ NEMĚ TAK ZDUPANÁ). TABOR POSTAVENÝ DO KRUHU NEMĚ VHODNÝ, TIPI VZADUJÍ OTEVŘENÝ TVAR (ŘADA), NEBO LEŽE TVAR NEPRÁVIDELNÝ. PRO DOJEM INDIÁNSKÉ VOLNOSTI TIPIKOVĚHO TABORA, NESTAVÍME STAVBY JAKO NA PR. BRÁNU, STOŽAR, NEBO JE STAVÍME MIMO PROSTOR TIPI. ROVNĚŽ JINÉ TIPI STANŮ ČI KUCHYŇ MUSÍME POSTAVIT OPDAL.

TRAVIS - INDIÁNSKÁ PŘEPRAVA STANŮ A TIPI

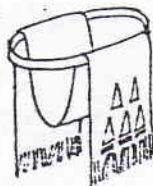

INDIÁNSKÝCH ODEVŮ PRO ROZNÉ PŮLEBITOSTI.

K TAK VÝZNAMNÉ ÚROVNĚ NASTOUPILI
TĚSNOU V INDIÁNSKÝCH ODEVECH, KTERÉ
SI ZHOTOVILI A VYDROBILI POODLE WALT
KOVY RŮZNÉ PSANÉ PŘÍKLADY:

MATERIÁL : VŠECHNY UVEDENÉ DÍLY ODEVŮ
VYDROBILI INDIÁNSKÝMI PŮVODNĚ Z MĚSOČE
KŮŽE, PŘEDNĚJI Z LÁTKY, NÝ MŮŽEME POU-
ŽÍT TĚŽKÝ FLANEL, PLÁTNO, MATELÍN
A PODOBNĚ. BÍLOU LÁTKU OBARVÍME NA SVĚ-
TLÉ UMĚNĚ ŽÍ BĚLONO.
TRÁSNE MŮŽEME NAŠÍT Z LEVNĚ ŽILNO
SEMISE, KOŠILU LZE JEŠTĚ OZDOBIT MŮTA-
CERNÍ KOKOSKÝCH ŽÁN, FOKUD NEUMÍME KO-
RALKOVAT, NAŠLEME NA ODEV ZNAKY VYŠTĚ-
ŽENÉ Z FLSTINERO JE NAŠLESMĚ BARA-
MŮ MATEXTRL.

① **BEDEBNÍ PÁS** BYL ZÁKLADNÍM OPRĚM
PŘEDNÍM INDIÁNSKÝM VĚROU, PŘI JEM
I NA VÁLEČNÝ STŘEH JE TO POUHÝ PÁS
LÁTKY - OBDĚLNÍK ŠÍŘE 25 - 30 CM A DĚL-
KY 120-160 CM, PŘIHOVĚNÝ OPAKEM LÁTKY
KOVÝM PŘÍKEM ČI KEMANKEM KOLEM BOKŮ.

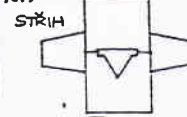
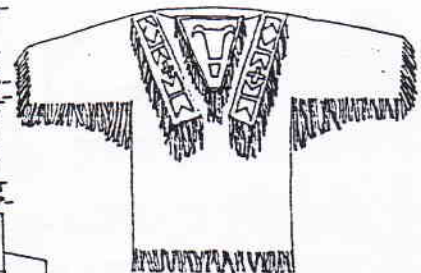

② **LEGÁNY** JSOU VLASTNĚ DVE SAMOSTATNĚ
KROJENÉ SEŠITÉ Z OBDĚLNÍKŮ LÁTKY
DLE OBRÁZKŮ A PŘIHOVĚNÉ THONĚNAMI
K OPAŠKU, KTERÝ DŮŽÍ BEDEBNÍ PÁS.

SEŠÍVAJEN NA PROTAŽENÍ NEJLÝ

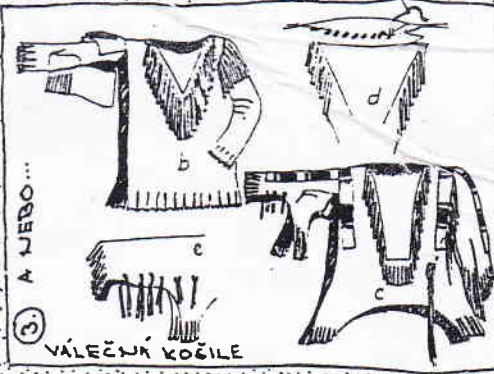
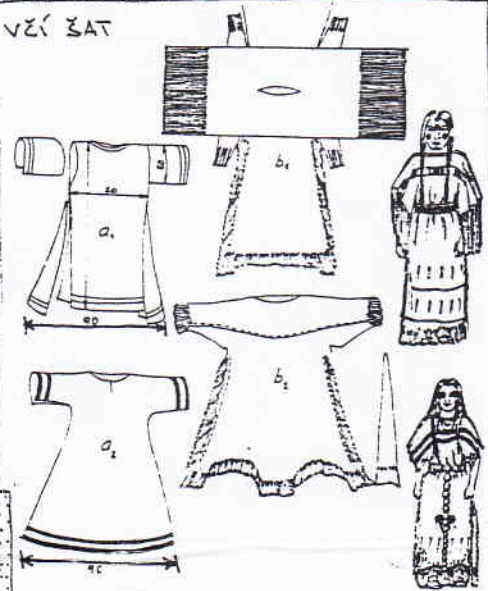
③ **VÁLEČNÁ**
KOŠILE SE NO-
SILA ZE MĚNA
PŘI SLAVNOST-
NÍCH PŘÍLEŽIT-
STECH. STŘEH JE
OPĚT VELICE JED-
NODUCHÝ - OBDĚL-
NÍK S DÍROU PRO
HLAVU A DVA LI-
CHOBEŽNÍKOVÉ
DÍLY NA RUKÁVY.
VŠECH VŘEDU
MŮŽE BÝT ZAKRIT
ZDOBENOU CHLOP-
NÍ.

③ VÁLEČNÁ KOŠILE

h. DÍVČÍ ŽAT

INDIÁNSKÝ POUŽÍVALY LÁTKU VĚTŠÍHO
ZEMĚNĚ NEBO MODROU SPŘUHŮ
K VÝŠKAMI NEBO MODROTISKEM LÁTKY
ŽATY ZDOBILY KOKÁNKY.

A NEBO...

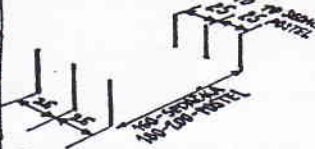
⑤ VÁLEČNÁ KOŠILE

NA OBR. 31 TVOŘÍ HORNÍ DÍL OBDĚLNÍK
S OTVOREM PRO HLAVU A DLOUHÝMI NAŠÍ-
TÝMI TRÁSNEMI NA RUKÁVĚCH. HORNÍ DÍL
SE PŘÍKLE KE SPODNÍMU DÍLU LCHOBEŽNÍKO
VĚ SUKNI S TRÁSNEMI.
NA OBR. 32 JE HORNÍ DÍL NEPRAVĚČNÝ
S NEZASTŘEŽENÝMI OKRAJI A JE OPĚT
PŘÍŠIT KE SPODKU - SUKNI, KTERÁ
SPODNÍ OKRAJE NEROVNĚ. VŠECHNY NE-
ROVNĚ ČÁSTI PŘESAHUJÍCÍ STŘEH SE JAK
NARUKÁVĚCH TAK NA SUKNI ROZŠTĚ-
HÁJÍ NA TRÁSNE. U SUKNE MŮŽE BÝT
I BOČNÍ KLÍN, KTERÝ SI ROZŠTĚJÍ.

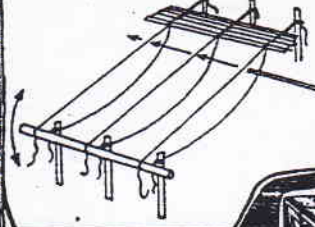
WALITKA TAK NAUČIL VŠECHNY CHLAPCE VYRABĚT POCITĚNÉ POSTELE I SEDÁČKY

1) POTŘEBUJEME AQ 100 AŽ 120 KOVŇŮCH VŘEVOVÝCH PRUTŮ SILNÝCH AŽ 1 AŽ 1,2 CM (NA SEDÁČKY I TROCHU SLABŠÍ), DLOUHÝCH AŽ PŮLA 60 CHT. PRUTY ZBĚAVÍME VŠECH SUKŮ, NELOUPEME!

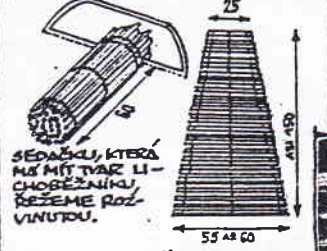
2) ZHOTOVÍME INDIÁNSKÝ STAV ZE ŠESTI KOLÍKŮ ZATLUČENÝCH DO ZEMĚ A JEDNÉ TÍČE.

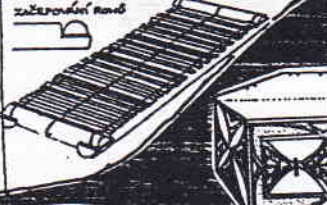
3) MEZI KOLÍKY A OD ZADNÍCH KOLÍKŮ K TÍČI NAVAŽEME SILNÝ KONOPNÝ PŘEVAZ (NĚSMÍ BÝT NA PRUTY - NĚCHÁME DLOUHÉ VOLNÉ KONCE A BĚHEM PRÁCE TO DOLUJEME), POTOM UŽ JEDEN STRÁVĚ ZDĚVÁ TÍČI A POKLADÁ TAK ABY SE PŘEVAZY KŘÍŽILY JEDNOU VLEVO A JEDNOU VPRÁVO A DEJÚK VÁČU DĚ PRUTY.

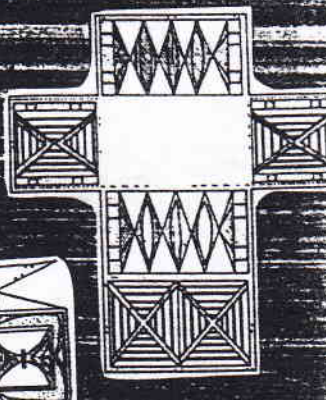
4) PO SKONČENÍ PRÁCE PŘEVAZY ODRÍZNEME A PEVNĚ ZAVÁZEME K PRVNÍMU A POSLEDNÍMU PRUTU, POTOM PRUTY SEBĚZNĚME I U POSTELE, KTERÁ MÁ TVAR OBDEJNÍKU ŠÍŘKOU AŽ 60 CHT. ZBĚVÍME PLOU CELOU ŠMOTANOU POSTEL.

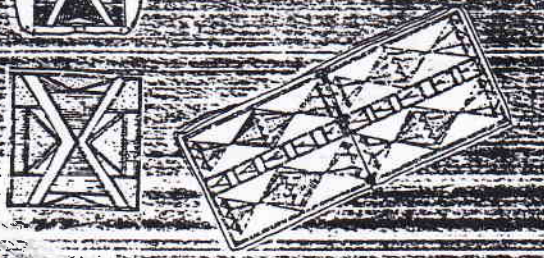
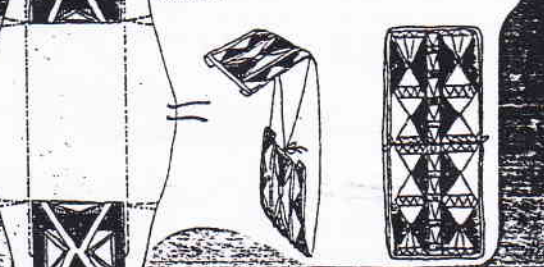
5) POSTEL PEVNĚ NÁVĚSÍME NA RAM Z KULATINY ŠÍŘKOU AŽ 10 CHT. ABY SE NEMOHLA NA RAMU POKYBNOUT. INDIÁNSKÍ MELI VĚTŠINOU NĚKÁ LOŽE!

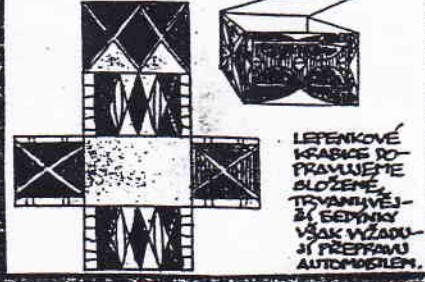
6) NA SEDÁČKY SI ZHOTOVÍME TRJANOHU, JEJÍŽ KONCE MŮŽEME OTOČIT. ZLOŽÍME VELKÝ POKYBNĚ SESEDI DO TÍČI PŘED STĚNU I K TĚLOVÝMŮ OHNÍ.

BRAŠNY ZDĚNÉ PARLEŠ I KŘABICE OMALUJEME LATEXEM, NA TÍČE V TÍČI ROZDĚLÍME ROZETÝ, KOŽENÉ VÁČKY POMOCÍ ŘEMÍNKŮ.

NÁSTAVKY PRO TÍČI - KŘABICE Z KŮŽE (LEPENKOVĚ) MĚLI DĚLATĚ NA ZEMĚ (VLHNUŠI A PĚŠNIVĚ), ALE NA KULATINĚ.

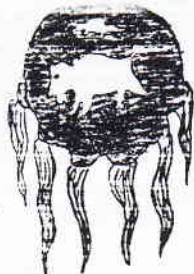

... DĚLATĚ ...
... STĚNU ...
... KŮŠEM ...
... TĚLU ...
... ŠESTI ...
... ŠESTI ...
... ŠESTI ...
... ŠESTI ...

... BĚV ...

	ZELENÁ		ČERVENÁ		BÍLÁ
	CIHLOVĚ ČERVENÁ		TMĚVĚ MODRÁ		ČERNÁ
	ŽLUTÁ		SVĚTLĚ MODRÁ		

RUDÝ OBLAK

"Lež byla mu nejnhusnějším a nejzkezonosnějším hříchem - charakter jeho obdivovali i nepřátelé, kteří lstí dobývali nad ním vítězství"

D. T. SETON

Válka Siouxů, která začala Grattnovým přepadením vesnice Bruelů a zabitím náčelníka Vítězného medvěda, pokračovala jen jako boj jednotlivých či menších indiánských skupin se střídavými úspěchy. V těchto bojích proti "Dlouhým nohám" vynikli náčelníci Kropenatý ohon z kmene Bruleů a Malý havran z kmene Mdewekatanů. Po skončení války Jihu proti Severu r.1865 však byla tato východní větev Siouxů přemožena. Poprvé vůbec se pokusili spojit všechny Siouxy - všechny dakotské bojovníky - Oglalové, jeden z nejpočetnějších siouxských kmenů, které vedl proslulý náčelník RUDÝ OBLAK.

Byl vzorem indiána staré doby. Miloval svoji zem, své příbuzné a život, který žil. Miloval své posvátné Černé hory, svou prérii, své bizony. Nenáviděl ocelového ōře bílého muže, který svou stezkou z pračů přetal odvěké bizoní cesty a rozdělil tak desetitisícová stáda na dvě poloviny. Pohrdal ohnivou vodou - whisky, kvůli které jeho otec zešilel a pak zemřel. Za viníky tohoto zla považoval-a právem-bílé příchozí. Rozhodl se proti nim bojovat.

Zpočátku Indiáni lokomotivy doslova "lovili". Chytali do lasa komíny parních strojů, vagony "zabíjeli" krupobitím šípů. A byl to právě Rudý oblak kdo první vypracoval strategii boje proti železnému nepříteli. Indiáni začali vlaky vykoledovat, rozebírat koleje ōi na nich stavěli z kamenů a stromů překážky.

Rudý oblak nevyhledával boj stěj co stěj. Chtěl nepřítele nejprve zeslabit. Bylo to poprvě v dějinách indiánských válek, kdy Indiáni, po vedením Rudého oblaka, dokázali překonat svou největší slabinu - netrpělivost. Dakotové začali likvidovat jednu americkou stanici za druhou, niěili linky telegrafního vedení a odvěžili se i na podlo. Rudý oblak skutečně másto Julesburg, které po jejich druhm silném útoku psal se rok 1865. Indiáni se vrátili na prěrie ke každoročnímu lovu bizonů. Této pauzy využívají Američané k vybudování dvou pevností zajišťujících železnici a Bozemanův trail-stezku pro vozy a pěšácké vozy vedoucí přes hlavní loviště Oglalů k nalezišti zlata v Montaně. Jednu v saměm stědu železnice i trailu, tvrz Fort Kearny a na konci trailu a železnice tvrz Fort F.C. Smith.

Siouxové zatím ukoněili lov bizonů. Po každoročním obřadu Tanec Slunce, mohl Rudý oblak opět vytáhnout do boje. Fort Kearny obležením opanoval a tak přetal jak Bozemanův trail tak železnici a vyřadil je z provozu. Pevnost Fort F.C. Smith útokm Siouxů neodolala. Boj skoněil ōplným vítězstvím Rudého oblaka.

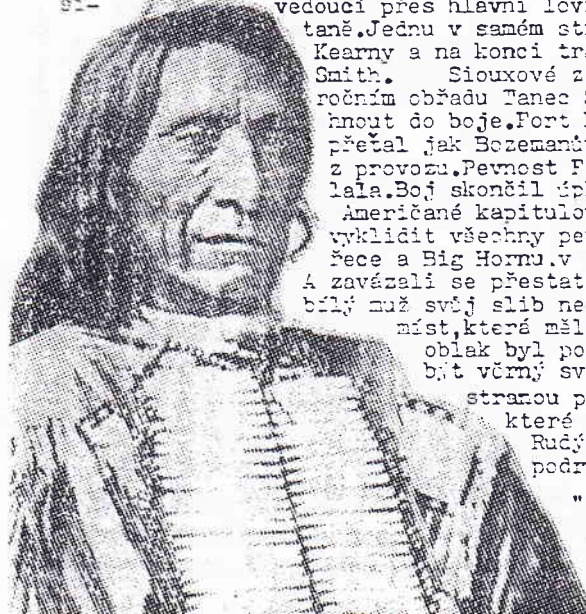
Američané kapitulovali a v mírově smlouvě se zavězali vyklidit všechny pevnosti a opustit ōzemí při Prašné řece a Big Hornu v severním a stědním Wyomingu.

A zavězali se pěstat používat Bozemanova trailu. Avšak bílý muž svěj slib nedodržel a opět začal pronikat do

míst, které měla pro něj zůstat zapovězena. Rudý oblak byl postaven před velmí válehně rozhodnutí bět věrně svěmu slovu, bět byla smlouva druhou stranou porušena, anebo opět zvolit vělku, ve které budou umírat jeho lidé? Zvolil mír.

Rudý oblak ovedl část svých věrněch do podruěí rezerváhně správy...

"Mahpiya Luta ōe. Rudý oblak zemřel roku 1910."

Oddílové vyklosti

Že si při setkání podáváme pravou ruku, to už víte všichni. Nezapomeňte, že příchodí podává ruku všem přítomným /i členům jiných oddílů/, nejdříve vedoucímu, dospělým a ostatním. Pokud už začal program, příchodí počká, až mu podá ruku vedoucí akce.

Při pozdravu se nesedí, stisk je pevný a doprovází jej přímý pohled do očí.

Nováček

Po příchodu do oddílu plní každý nováček Zkoušku mladého Silesapy. Zkoušku by měl ukončit do 6 měsíců od příchodu, teprve pak se stává řádným členem oddílu. Má právo na získání přezdívky a může se účastnit oddílového sněmu.

Přezdívka

Přezdívku vybírá oddílová rada, je předávána u přezdívkového ohně. Ostatní podrobnosti tohoto obřadu jsou tajná, člen oddílu o nich nikdy nemluví. Nositel přezdívky má právo po roce požádat vedoucího o výklad přezdívky a důvody jejího uvedení.

Stopa

Po splnění nováčkovské začíná každý člen plnit podmínky Stopy. Je to 143 úkolů z různých oblastí oddílové činnosti. Doba jejího plnění není stanovena.

Po splnění 40 podmínek má člen právo na Bronzovou stopu, 70 podmínek znamená stopu Stříbrnou, 100 podmínek je Zlatá stopa. Kdo splní všechny podmínky, splnil podmínky pro udělení Bílého zlata.

Čestné zkoušky

Nejvyšším stupněm jsou čestné zkoušky. Plní se pouze na doporučení oddílové rady, nikdo se na ně nemůže přihlásit. Plní se většinou na téboře a jsou to např. Bílý turbánek, Ostražitost, Tři orlí pera, Bílá kance.

Sněm

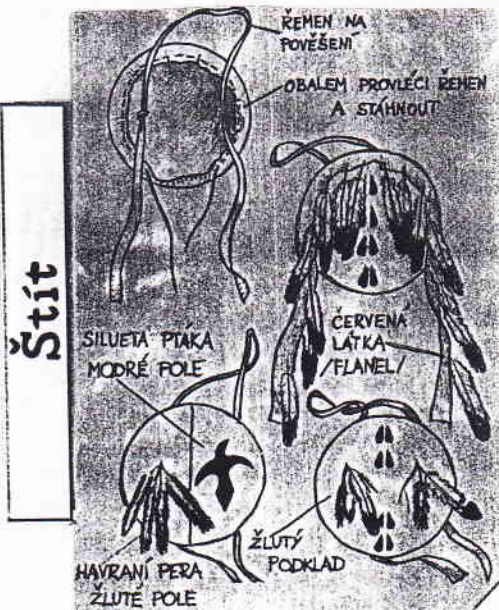
Právem řádného člena oddílu je účastnit se oddílového sněmu. Ten prořezává důležité otázky, které se týkají života oddílu, rozhoduje o vyloučení apod. Schází se nepravidelně dle potřeby.

Celá řada oddílů dnes téboří v týpi, a tak mohou využít i starobylý indiánský předmět - štít. Družinový znak nemalovaný na štítu na dřevěné trojnožce před týpím rádoce může být netradiční ozdobou.

Potřebujete kus dobré kůže--nejlépe měkké jelenice - na vrchní část, na vnitřní pak nejlépe tvrdou podrážkovinu /nebo jakoukoliv jinou silnou kůži, kterou ještě více vytvrdíme; když ji spaříme vařící vodou a necháme na rovné podložce uschnout. Z ní vyřízneme asi 4 cm od kraje dírky a protáhneme jimi kožený řemínek. Na štítu zhotovíme z kožených řemenů drážky pro ruku a připevníme k němu dostatečně dlouhý pruh kůže, aby se štít dal pověsit přes rameno. Potom vnější obal z měkké kůže přetáhneme přes tvrdou vnitřní podložku a pevně jej utáhneme. Vznikne plocha pro zdobení. Na ni můžete namalovat třeba svůj družinový znak.

Indiáni na štít vždy připevňovali pera či kopytka z oblíbeného zvířete.

Pokud nemáte vhodný materiál - kůži, pro začátek postačí obyčejná překližka a plátno.

"Tady je deset franků! Stařík!"
 "Vyhlížím z téhle terasy už čtyřicet let," povídá stařík od dalekohledu. "Nechal bych tě zdej. Ale mám slevu. Hotelier nad vídí, když se v rušných dnech věnují hostům."
 "Pozorují mne na dvě horolezky, které s průvodcem stojí před úpatím hory. "Ty dámy určitě nepokojí slavný Eiger! Vráti se od prvního ledového pole. A doma budou vyprávět, že se pokusily o prvovýstup, o zlezení severní stěny, která dosud odolává všem horolezcům!"
 Dnes není v horolezeckém ráji mnoho zajímavého. Pozorují, že podmrácené počasí hrozí bouří. "Jaký je váš největší zážitek, pane?"

"Viděl jsem tady dole - dvaatřicet mrtvých...! Viděl jsem skvěle vyrobené horolezce, kteří se dostali až k Hinterstoisserovu traversu a pak raději přešli na odvrácené, jižní svah Eigeru, kde je výstup snazší!"
 " - tam!" V dvoutřetinové výši stěny jsem zahlédl pohyb!"
 "Nad Pavoukem slánuje dvojice. Už hodinu ji pozorují... Zřejmě vystoupili na vrchol z jižní strany. Za pět hodin mohou být u hotelu."

V paprscích náhle zazářivšího slunce vidím, jak níže stojící horolezec jistí vyššího. Ten spouští dolů batoh. Pak sjíždí po laně k prvému. Škubnutím vyprošťují lano z osítě skoby; ve smyčce jim padá k nohám. Lesknou se kladivocepny. Muži se tisknou ke skále a připravují další sestup.

"Alpy jsou krásné - a hrdé! Přeceňují své síly, člověče? Zručíme tě! Mají nelitostné spolece: mlhu, víchr, laviny, mráz, bouři, lidskou pýchu... Můj největší zážitek?" rozpomněl se stařík. "Carrelova výprava! Šli nahoru v trojici! Pozoroval jsem je, jak vy dnes sledujete slánění pod Pavoukem. Byl to úžasný výstup! Zkušeni lezci Carrel, Hunt a McNash vyšli ke stěně. Začínal krásný den. Ještě dnes slyším zvuk drobných kamenů, čírcících se jim pod nohama. V poledne měli za sebou větší úsek k Hinterstoisserovu traversu. Všechny dalekohledy na terase byly obsazeny. Turisté si připadali jako v kině, jako v hledišti sportovního hřiště. Před jejich očima tři lidé bojovali se čtyřicetmetrovým obrem. Výstup se dařil! Vzbuzoval naději, že tentokrát bude vrcholu dosaženo. Dámy objednávaly noclehy a stravu, páni si předpláceli dalekohledy na příští den..."

Carrel se svými muži vystupuje podél střední brázdy. Nahore se

utrhla kamenná suť a ve vzdálenosti několika metrů míjí horolezce. Výstup jim stále ještě ulehčují skoby jejich neúspěšných předchůdců. Před setměním, za jásotu diváků, zdolávají Hinterstoisserův travers. Použili skvělého způsobu - lanového kyvadla - a třemi obřími skoby se dostali přes neschůdnou průrvu. Za traversem se rozhodli přenocovat - bivakovat. Připoutali se k malému skalnmu výčnělku, nohy spuštěny do hlubiny.

V omšedlné jímce se stěně viděli světelnou bludičku jejich vaříče. Nu a ráno..."
 Za našimi zády vcházejí na terasu dvě francouzsky švitořící horolezky. Odepínají lana se zavěšenými skobami a karabinami. Za pasy mají kladivocepny, s jednou stranou plochou jako perlik a s druhou otvorem, špičatou. Horský vůdce objednává občerstvení. Je rád, že dámy se rozhodly ukončit předem zapláncovaný výstup ještě před ledovým polem. Znovu se otáčím k dalekohledu a pozoruji, jak pokračuje slánění horolezců ve stěně.

"Ráno se rozklíčlo, že je v dohledu zdařilý prvovýstup severním Eigerem! Sjele se novinaři a fotografové..." pokračuje jednoruký stařík. "Skálan nad třemi horolezci však přibývalo na strmosti. Také počasí se zhoršilo. Bonne course! Šťastný výstup! volají zdo la diváci. Horolezci však, na rozdíln od večerejška, neodpovídají. Nyní postupují spárou bez použití skob a lan - nezajištěným výstupem. Předvádějí dokonalou techniku. Každý jednotlivý stup je dokonalý. Jednou rukou a nohou hmatají po spáře, druhou se opírají o protější hranu. Dva tisíce metrů dělí vrchol Eigeru od jeho úpatí. Je to nejvyšší souvislá stěna v Evropě! Zmenšující se lidské postavy se občas zastavují, aby k sobě na laněch přitáhly batohy. Lezci stanuli na malé plošině. Mohli by se vydat k třetímu ledovému poli a božskému traversu. Ten skýtá možnost přímého výstupu k vrcholu, ale

v případě nouze umožňuje také přechod na jižní, snazší stěnu. Carrel, Hunt a McNash se však rozhodují pro zcela novou trasu: nad hlavní brázdou! Cosi padá k úpatí hory! Jeden fotograf se shýbá a zvedá kovovou lední stupačku, kterou lezci upustili. Spadnou z té úšicimetrové výše člověk...?! Uzavírají se sázky! Výstup se zdaří! Nezdaří! Sto ku třiceti pro úspěch! Z výše je stále častěji slyšet údery kladivocepů. Horolezci si musejí prosekávat cestu. Ocitli se před nejobtížnějším úsekem. Tudy se ještě

nikdo neodvážil. Připomíná to schody - pohledte, pane! - jenže obrácené, překocené! Krychle kvadrů přečnuly v ohromné mase nad obrysi horolezců. Carrelovci postupovali šikmo vpravo. Pak se snažili o jakousi serpentinu - odbočili vlevo. Získávají dražebné metry. Často někteří z nich volně visel nad hlubinou. Tak je zastihla druhá noha. Bivakovali bez pevné opory, zavěšeni v laněch. Dokonce ani nerozálí vaříč, poloha byla příliš nejistá...
 "Výborně! Podívejte, pane!" Stařík ukazuje k dvojici ve stěně, která slánila přes Hinterstoisserův travers a rychle se spouští k úpatí Eigeru. "Sestupují už čtyři hodiny!" připomínám.
 "Slaňují, milý pane, "teprve čtyři hodiny!" Starcova levice cosi čtá do koženého zápisníku. "Celý třetí den se Carrelovci pokoušeli zdolat převis. Čas plynul, zásob a sil ubývalo. Diváci vytušili, že v těchto chvílích se rozhoduje o celém výstupu. K vrcholu zbývá pouhých tři sta metrů! Odpolne už jen dvě stě metrů! Z toho ovšem pětina v převrácené sířeše převisu. Za tmy jsme zase nespatřili ve stěně světlo. Nemohli jsme je vidět, ani kdyby lezci zažehli vaříč, neboť se nesla mlha. Čtvrtého dne novináři a turisté volali vzhůru do bílé tmy: Haló! Co je s vámi! Nepotřebujete pomoc? Horolezci však neodpovídali. Nejistota trvala celý den. Dosažli snad Carrelovci vrcholu a sestupují po jižní stěně? Přihodilo se něco zlého? Proč se

neozývají? Až večer, za setmění, jsme se dočkali odpovědi. Za šera se od úpatí Eigeru vynořují Carrel, Hunt a McNash. Hunt přeš nahore uklouzl a půl hodiny visel na konci dvacetimetrového lana. Teprve pak ho Carrel dokázal přitáhnout k sobě. Carrel a McNash se dostali téměř až nad převis. Mohli nechat pádem otesaného Hunta v zajištěném upoutání a sami zdolat poslední úsek. Neucínilli tak. Čítli, že už nemají dost síl. Několik metrů před vrcholem se rozhodli - pokořit se před silou hory."
 Stařík odstoupil od dalekohledu. "Zachovali se jako praví muži. Přiznali svou porážku. Místo, odkud se vrátili, dostalo jméno Carrelův převis."

Hotelier uvádí k vedlejšímu stolu dva horolezce. Nad sportovní výstrojí s úžasnou rozeznávanou - bílé kněžské kolárky!

"Poučný zážitek..." slyším útržky hovoru. "Přesvědčil jste mne, doktore Achille Ratti... Hory už odvaze! Cíní člověka obezřelějším, rozvážnějším..."

"Čiňodnosti," k dvojici u vedlejšího stolu přistoupil jednoruký stařík, "snad vás bude zajímat, že se vám podaří dosud nejrychlejší sestup severním Eigerem! Čtyři hodiny, třiaadvacet minut!"
 "Oh, škoda, že jsme neslaňovali zdo la nahoru," usmívají se obličejem nad bílými kolárky. "Mít tak za sebou "severní výstup" na Eiger, třeba i padesátkrát pomalejší, och, to bychom si dali říci, že ano, doktore Ratti!"

Bohumil Jurek

